

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ कविर्देवदत्तः पूजनीयः सितेहितीतीर्थदेवः ॥
ॐ सुयदमे ॥

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीमृत्युञ्जयायैतमः॥ कैलाशस्योत्तरेभू
केभुवस्फटिकसंनिभे॥ तमोगुणविहीनेनजरामृत्युविवर्जितः॥ १ ॥
सर्वसम्पदाधारे सर्वज्ञानकृता तमे॥ अनन्तगुरुलोकानां पद्मयोनिप्रजा
पतिं॥ कृतान्जलिप्रदो भूत्वा सुखासीनं सदाशिवं॥ २ ॥ पद्मद्वय
तो वत्सा जानुभ्यां मवनीं गतः॥ केनोपायेन देवेश चिरायुर्लोमसो भ
वेत्॥ ३ ॥ तमे ब्रूहि महादेव लोकानां हितकाम्यया॥ हितकारणालो

कानां त्रैलोक्येश चराचरः॥ ४ ॥ श्रीसदाशिव उवाच॥ भृगु वत्स नृप
वक्ष्यामि चिरायुर्मनिसत्तमः॥ संजातकर्मणा येन व्याधि मृत्युविव
र्जितः॥ ५ ॥ तस्मिन्नेकार्णा वेद्योरे सलिलौघपरिष्पृते॥ कृतान्तभय
नाशार्थं सुतो मृत्युञ्जय शिवः॥ ६ ॥ तस्य संकीर्तनानि त्वं मुनिभिर्मृ
तुरुहितः॥ त्वमेव कीर्तयेत्सर्व मृत्युजे तु न संशयः॥ ७ ॥ ॐ अ
स्य श्रीमृत्युञ्जयस्तोत्रस्य तोमशः ऋषिरनुष्टुप् छंदः श्रीमृत्युञ्जयो दे

वत्ताभापुरारोपवृद्धर्थेनपेरिनियोगः॥ अथ ध्यानं॥ भुवंभेता
वदानंवृषहरिगमनंजाप्यमातांविभूतं धार्यनेकम्भरुसंवरमभ
यकरंशक्तियुक्तंत्रिनेत्रं॥ पूजाजाप्यादिमंत्रैर्वलिकुसुमयुतैर्भूपदी
पादिवर्जैर्नत्वामृतंजगत्संमृतिभयहररातत्सर्वसंपठिष्ये॥ इति
ध्यानं॥ ॐ नमो देवाधिदेवेश सर्वप्राणाभूताम्बरः॥ ४॥ प्राणिनाम
धिनाथस्त्वमृत्युञ्जय नमोस्तुते॥ देहि मां जीवभूतोसि जीवो जीवस्यका

रणां॥ ८॥ जगतां रक्षकस्त्वहिमृत्युञ्जय नमोस्तुते॥ हिमाद्रिशिखरा
भाससुधावीचिमनोहरः॥ १०॥ पुण्डरीककण्ठाभासमृत्युञ्जय नमो
स्तुते॥ नागहारमहापातसर्वज्ञानैककारणं॥ ११॥ परित्रातासितो
क्तानामृत्युञ्जय नमोस्तुते॥ निहतायेवकातेन स देवा सुरमानुषाः
॥ १२॥ गन्धर्वाप्सरसश्चैव सिद्धविद्याधरस्तथा॥ साध्याश्च वसवो
रुद्रास्तथा भिनीमुतावुभौ॥ १३॥ मारुताश्च दिशो नागाः स्थावरा

जंगमास्तथा ॥ जितास्तेपितवध्यानां मृत्युञ्जय नमोस्तुते ॥ १४ ॥ ये
ध्यायन्ति परां मूर्तिं पूजयन्ति नरादयः ॥ न ते मृत्युवसं याति मृत्युञ्जय
नमोस्तुते ॥ १५ ॥ त्वमोक्ता रोसि वेदानां देवानां च सदाशिवः ॥ आधार
शक्तिशक्तीनां मृत्युञ्जय नमोस्तुते ॥ १६ ॥ स्थावरे जङ्गमे वापि याव
जिह्वान्निर्देहिनः ॥ जीवतीत्याह लोको यं मृत्युञ्जय नमोस्तुते ॥ १७ ॥
सोमसूर्योग्निमध्यस्थो मय्यापि न सदाशिवः ॥ कालत्रयमहाकाल

मृत्युञ्जय नमोस्तुते ॥ १८ ॥ प्रबुद्धे चाप्रबुद्धे च त्वं जगत्त्वजशी प्रभो
सृष्टिरूपेण देवेश मृत्युञ्जय नमोस्तुते ॥ १९ ॥ यो म्रित्वं यो मरु यो सि
तेज सर्वत्र तेजसि ॥ ज्ञानिनां ज्ञानभूतोसि मृत्युञ्जय नमोस्तुते ॥ २० ॥
जगन्जीवो जगत्प्राण सृष्टा त्वं जगतां प्रभुः ॥ कारणं सर्वतीर्थानां मृत्यु
ञ्जय नमोस्तुते ॥ २१ ॥ तेजस्त्वं मिश्रियाणां च सर्वज्ञानप्रबोधकः ॥ मां
ख्ययोगश्च हंसश्च मृत्युञ्जय नमोस्तुते ॥ २२ ॥ रूपानीतं च रूपं च पि

एतद्यं यदमेव न ॥ चतुर्थो गकलाधारमृत्युञ्जय नमो लुते ॥ २३ ॥ रे
चके वह्निरूपो सिसोमरूपो सिद्धरके ॥ कुम्भके शिवरूपो सिद्धमृत्युञ्ज
य नमो लुते ॥ २४ ॥ क्षयं करोति याया नां पुण्यानां च विवर्द्धनं ॥ त्वं हे
तु श्रेयसां नित्यं मृत्युञ्जय नमो लुते ॥ २५ ॥ त्वं प्रबोधस्त्वमाधारस्त्वं जी
वमुवनत्रयं ॥ सत्त्वरजस्तमैवात्र मृत्युञ्जय नमो लुते ॥ २६ ॥ त्वं सो
मस्त्वदिने शश्वत्त्वमात्मा प्रकृतिं यश ॥ अष्टत्रिंशत्कलानाथ मृत्युञ्ज

य नमो लुते ॥ २७ ॥ सर्वेन्द्रियगुणाधार सर्वभूतगुणाश्रयः ॥ सर्व
ज्ञानपदानन्दमृत्युञ्जय नमो लुते ॥ २८ ॥ त्वमात्मा सर्वप्रकृति त्वं
गुणानामधीभूतः ॥ सर्वानन्दमयाधारमृत्युञ्जय नमो लुते ॥
२९ ॥ त्वं यज्ञः सर्वयज्ञानां त्वं बुद्धिर्बोधतश्चरण ॥ शब्दबुद्ध्यात्ममेशात्र
मृत्युञ्जय नमो लुते ॥ ३० ॥ सर्वमायाकलाधार सर्वेन्द्रियपरात्परः
सर्वेन्द्रियगुणाधीश मृत्युञ्जय नमो लुते ॥ ३१ ॥ रूपं गन्धस्त्वथास्

Handwritten text in a script, likely Indic, written on aged, stained paper. The text is arranged in two lines, with the first line being longer than the second. The script is dark and appears to be a form of Devanagari or a related Indic script. The paper is heavily discolored and shows signs of wear and tear.

शशब्द संस्कारमेव च ॥ चतुःप्रकारमेतेषां मृत्युञ्जय नमोस्तुते ॥ ३२ ॥
चतुर्विधा नां मृष्टी नां हेतुस्त्वं कारणो भवरः ॥ आदाभावपरिहितमृ
त्युञ्जय नमोस्तुते ॥ ३३ ॥ त्वमनादिरनंनश्च नित्या नित्यविधा विनी
शक्तिस्त्वमेव देवेश मृत्युञ्जय नमोस्तुते ॥ ३४ ॥ त्वमेको निष्कलो दे
व सकलं भुवनत्रयं ॥ अति सूक्ष्मानि रूपस्त्वं मृत्युञ्जय नमोस्तुते ॥
३५ ॥ अनन्तकोटि संपन्न अनन्तासन संस्थितः ॥ अनन्तशक्ति सं

भोग मृत्युञ्जय नमोस्तुते ॥ ३६ ॥ व्यक्ता व्यक्तस्वरूपेणावाप्तं विश्वम
नन्तकं ॥ विश्वात्मा विश्वरूपस्त्वमृत्युञ्जय नमोस्तुते ॥ ३७ ॥ त्वं हि
नः परमाविद्या त्वं हि नः परमागतिः ॥ त्वं हि नः कारणं कर्म मृत्यु
ञ्जय नमोस्तुते ॥ ३८ ॥ क्लेशादीनां च हर्ता त्वं कर्ता लोकस्य सर्वतः
भुक्तिभुक्तिपरं दाता मृत्युञ्जय नमोस्तुते ॥ ३९ ॥ प्रकृतेरादिपुरु
षस्त्वमीश परमं शिवः ॥ सदाधार प्रज्ञानाच्च मृत्युञ्जय नमोस्तुते

॥ ४० ॥ एवं संकीर्तयेद्यस्तु सुचिः प्रयत्नमानवः ॥ भक्त्या भूराणेति
यो ब्रह्मन्मृत्युञ्जयं नमोस्तुते ॥ ४१ ॥ नापमृत्युभयं तस्य युक्तका
लं चलं घयेत् ॥ व्याधयो नो यपद्यंते नो यः सर्गभयं भवेत् ॥ ४२ ॥
अन्यासनसरे कालेशतैकावर्तने कृते ॥ मृत्युर्न जायते तस्य रोग
तस्य विमुञ्चति ॥ ४३ ॥ पञ्चमां च दशमां च पुरा मां मया पि
वा शान्तमावर्तयेद्यस्तु शतवर्षं स जीवति ॥ ४४ ॥ इदं रहस्यं परमं

देवस्य हंसयोगिनः ॥ ५ ॥ स्वप्ननाशनं पुण्यं सर्वारिहविनाशनं ॥
४५ ॥ सुखप्रवर्द्धनं नित्यं सर्वदुष्कृतनाशनं ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तं
शिवलोके महीयते ॥ ४६ ॥ शतवर्षं स जीवन्नुपुत्रपौत्रप्रतिष्ठितं
उत्तमो जन्मविप्रस्य पुत्रमः पुरुषः शुभः ॥ ४७ ॥ मृत्युञ्जये न जप्ते
न चिरकालं स जीवति ॥ सप्तजन्मकृतं पापमुच्यते नात्र संशयः ॥
४८ ॥ ॥ इति श्रीपारमेभरतत्रेचतुराशीतिसाहस्रं मृत्युञ्जय

जयलोकसमूर्णम् ॥

॥ अम् ॥